

საქმე №-----
№-----



გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

8 აპრილი, 2019 წელი

თბილისი

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის
მოსამართლე ელენე გოგუაძემ
ეკატერინა მანჯგალაძის მდივნობით**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ი-----ი,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - გ-----ი, დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე (პ/ნ 1-----) ნასამართლობის არ მქონე,
დაოჯახებული, საშუალო განათლების მქონე, რეგისტრირებული: თბილისი,
ვ----- და ფაქტორივად მცხოვრები:
თბილისი, თ-----

ადვოკატი - მ-----ე,

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 276-ე
მუხლის პირველი ნაწილი

სხდომის სახე: ღია

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ დაადგინა:

2017 წლის 21 მაისს, დაახლოებით 17:00 საათზე, თბილისში, თ-----
— შემოვლით გზაზე გ-----მა, რომელიც მართავდა ავტომობილ „-----
-----“, ვერ უზრუნველყო საგზაო მოძრაობის წესების დაცვა და ყოველგვარი

ობიექტური ხელისშემშლელი პირობების გარეშე დაეჯახა - თ-----
ის მართვის ქვეშ მყოფ ავტომანქანა „შ-----ს“. საგზაო-სატრანსპორტო
შემთხვევის შედეგად თ-----ის მგზავრმა - ი-----მა
მიიღო ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

სასამართლოს დასკვნა გ----- მიერ დანაშაულის ჩადენის
თაობაზე, გარდა ბრალდებულ გ-----ის აღიარებისა, ემყარება
სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ
შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას - ცნობას საგზაო-სატრანსპორტო
შემთხვევის შესახებ, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმს,
თანდართული სქემით, მოწმეების თ-----ის, ი-----ის, გ-
-----ის, ხ----- გამოკითხვის ოქმებს, ი-----ის
სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნას, ავტო-ტექნიკური ექსპერტიზის
N9---- დასკვნას, სატრანსპორტო-ტრასოლოგიური ექსპერტიზის N1-----
დასკვნას და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა
მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ
გაუხდიათ.

წინასასამართლო სხდომაზე მხარეების მიერ საქმეში წარმოდგენილი
მასალების ნაწილი, დამტკიცებულ იქნა როგორც სადავო მტკიცებულებად,
საქმის არსებითი განხილვისას ბრალდებულმა და მისი ინტერესების
დამცველმა ადვოკატმა იშუამდგომლეს სასამართლოს წინაშე სისხლის
სამართლის საქმეზე არსებული ყველა მტკიცებულებები მიჩნეულ
ყოფილიყო უდავოდ, ვინაიდან ბრალდებული აღიარებდა და ინანიებდა მის
მიერ ჩადენილ ქმედებას, აღარ სურდა სადავოდ მიჩნეულ მტკიცებულებათა
გამოკვლევა და მოითხოვა, რომ ისინი გამოკვლევის გარეშე დართოდა
სისხლის სამართლის საქმეს, რასაც ასევე დაეთანხმა ბრალდების მხარე.
შესაბამისად საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“
ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება
ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები
შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებულ გ-----ის
სისხლის სამართლის საქმეზე მტკიცებულებები მიღებულ იქნა
გამოკვლევის გარეშე.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად,
„მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი
რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე
მუხლის მესამე ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის
დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ
შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი

სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი თავის თავში გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას, ან წარდგენილ ბრალდებაში გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე.

სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლით კრიმინალიზებულია ავტომობილის მოძრაობის უსაფრთხოების წესის დარღვევა, რამაც გამოიწვია ადამიანის ჯანმრთელობის დაზიანება და სიცოცხლის მოსპობა. დანაშაულის სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ერთი მხრივ ტრანსპორტის მოძრაობასთან დაკავშირებული საზოგადოებრივი უშიშროება, ხოლო მეორე მხრივ ადამიანის სიცოცხლე და ჯანმრთელობა. დანაშაულის შემადგენლობის სავალდებულო სუბიექტური და ობიექტური ელემენტებია - პირის გაუფრთხილებელი ქმედება, რასაც შედეგად მოჰყვა მეორე ადამიანის ჯანმრთელობის დაზიანება ან/და სიცოცხლის მოსპობა. ამასთან განმსაზღვრელია მიზეზობრივი კავშირის დადგენა პირის მიერ განხორციელებულ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის, ურომლისოდაც ქმედებას შესაბამისი კვალიფიკაცია ვერ მიეცემა. საქმეში არსებული მტკიცებულებების (ექსპერტიზის დასკვნები, საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებების ოქმები, დაზარალებულის და მოწმეების დაკითხვის ოქმები) საფუძველზე, დასტურდება მიზეზობრივი კავშირი ბრალდებულის მიერ განხორციელებულ გაუფრთხილებელ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს, - დაზარალებულის ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანებას შორის.

სასამართლომ განიხილა რა სისხლის სამართლის საქმე, შეაფასა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია, გ-----ის მიერ ინკრიმინირებული დანაშაულის ჩადენა, კერძოდ, საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, რაც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, სასამართლო ცალსახად ადგენს, რომ 2017 წლის 21 მაისს, დაახლოებით 17:00 საათზე, თბილისში, თ----- შემოვლით გზაზე გ-----მა, რომელიც მართავდა ავტომობილ „-----“, ვერ უზრუნველყო საგზაო მოძრაობის წესების დაცვა და ყოველგვარი

ობიექტური ხელისშემშლელი პირობების გარეშე დაეჯახა - თ-----
ის მართვის ქვეშ მყოფ ავტომანქანა „შ-----ს“. საგზაო-სატრანსპორტო
შემთხვევის შედეგად თ-----ის მგზავრმა - ი-----მა
მიიღო ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება, ყოველივე ეს იძლევა
საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ
მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედების შემადგენლობას.

საქმეში არსებულ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა საკმარისია გ-----ის დამნაშავედ
ცნობისა და მისთვის გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, აქვე
სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების
ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის
გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

შესაბამისად სასამართლოს მიაჩნია, რომ გ-----მა მის მიერ
განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა ავტომობილის მოძრაობის
უსაფრთხოების წესების დარღვევა, იმის მიერ, ვინც ამ სატრანსპორტო
საშუალებას მართავს, რამაც გამოიწვია ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე
დაზიანება, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რის გამოც იგი ამ
კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

გ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ
იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო დამამძიმებელი
გარემოება არ გააჩნია.

სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი
ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე
მუხლის მეოთხე ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი
სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის
პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის
სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის
პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს
დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად
მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი
ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის
დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად,
გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის

შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები.

გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას, სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. ასევე სასამართლო მიუთითებს, რომ თუ ერთის მხრივ, დამნაშავისათვის არაადეკვატურად მკაცრი სასჯელის დანიშვნა იწვევს უსამართლობის განცდას, ასევე მეორეს მხრივ, მის მიმართ ზედმეტი ჰუმანურობისა და შეუსაბამოდ მსუბუქი სასჯელის დანიშვნამ, შესაძლოა გამოიწვიოს დამნაშავეში დაუსჯელობის განცდა და ერთგვარი წახალისებაც კი მოახდინოს მისი.

შესაბამისად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ გ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას, მისი ცხოვრების პირობებს, მის ოჯახურ და ქონებრივ მდგომარეობას და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლით გათვალისწინებულ სხვა მოთხოვნებს, რომელიც გავლენას ახდენს სასჯელზე, ასევე, იმ გარემოებას, თუ რამდენად სამართლიანი, შესატყვისი და პროპორციული იქნება დანიშნული სასჯელი ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან, რის გამოც გ-----ს უნდა განესაზღვროს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

სასამართლო უთითებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, ჯარიმას, შინაპატიმრობას ექვსი თვიდან ორ წლამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით სამ წლამდე, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევას ვადით სამ წლამდე, ან უამისოდ.

სასამართლო მოცემული მუხლის სანქციის ალტერნატიული სასჯელებიდან გამომდინარე საბოლოოდ სასჯელის დანიშვნის დროს მხედველობაში იღებს კერძო და ზოგადი პრევენციის აუცილებლობასაც, ის, რომ კერძო პრევენციის მიზანია ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების ფართო მასების გაფრთხილებას, რომ ამგვარი ქმედება არის დასჯადი და, რომ ანალოგიური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში სახელმწოფოს ექნება ადეკვატური რეაგირება.

სასამართლომ აუცილებლად უნდა გაამახვილოს ყურადღება რამდენად გულწრფელია ბრალდებულ გ-----ის სინანული წარდგენილი ბრალდების მიმართ. სასამართლო სხდომაზე ბრალდებულმა დაადასტურა, რომ იგი აღიარებს მომხდარ ფაქტს და ინანიებს, დაზარალებულს აუნაზღაურა ზიანი, ჰყავს მეუღლე და სამი შვილი, არის ოჯახის ერთადერთი მარჩენალი. შესაბამისად სასამართლო მხედველობაში იღებს ყოველივე ზემოაღნიშნულს, ითვალისწინებს რა, გ-----ი პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, ის, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულს, არის ოჯახის ერთადერთი მარჩენალი და დაზარალებულს აუნაზღაურა ზიანი, შესაბამისად სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია, რომ მას დაუნიშნოს სასჯელი ჯარიმის სახით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 272-274-ე, 277-278-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

გ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 1000(ათასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

მსჯავრდებულ გ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს და გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან 1(ერთი) თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

მსჯავრდებულ გ-----ის მიმართ სასჯელის სახით დანიშნული ჯარიმის გადახდაზე კონტროლი და აღსრულება დაევალოს - სააღსრულებო ბიუროს.

ს ა ქ მ ე ზ ე დ ა რ თ უ ლ ი ს ა გ ნ ე ბ ი დ ა ნ ი ვ თ ე ბ ი:

სსიპ 112-ის ოპერატიული მართვის სამმართველოდან მოპოვებული მასალა გადატანილი ელექტრონულ დისკზე, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის მიღებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:

ელენე გოგუაძე